

ΣΤΕ 2432/2010 [Παράνομη ΕΠΟ για εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαιοειδών πλησίον ιχθυοκαλλιεργειών]

Περίληψη

-Η λειτουργία ιχθυοτροφείων στην επίμαχη περιοχή δεν απέκλειε κατά νόμο την εγκατάσταση και λειτουργία της επίδικης μονάδας στην ευρύτερη περιοχή. Από τα στοιχεία όμως του φακέλου, και δη τις μελέτες, στις οποίες στηρίζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, δεν προκύπτει ότι ως προς τη χωροθέτηση της επίδικης μονάδας στη συγκεκριμένη θέση είχαν εξετασθεί ειδικά πριν από την έκδοση των πράξεων αυτών εναλλακτικές λύσεις ούτε βεβαιώνεται ότι διαπιστώθηκε αιτιολογημένα η έλλειψη εναλλακτικής λύσης για τη συγκεκριμένη χωροθέτηση.

-Κατά συνέπεια, η έγκριση περιβαλλοντικών όρων και η σιωπηρή απόρριψη της κατ' αυτής προσφυγής από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ είναι ακυρωτές.

Πρόεδρος: *Κ. Μενουδάκος*

Εισηγητής: *Ι. Μαντζουράνης*

Δικηγόροι: *Κ. Μπουχαγιάρ, Αθ. Αλεφάντη*

Βασικές σκέψεις

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, ατελώς κατά νόμου ασκούμενη, ζητείται η ακύρωση α) της 1120/5.4.2002 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου, με την οποία εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι για το έργο «Εγκαταστάσεις αποθηκευτικών χώρων πετρελαίου, μαζούτ, ασφαλικών γαλακτωμάτων δυναμικότητας 14.000 μ³ και μεταλλικής πλωτής προβλήτας μήκους 22 μ. και πλάτους 5 μ. στη θέση «N», στη λωρίδα «Σαγιάδα» του Δήμου Σαγιάδας Θεσπρωτίας ιδιοκτησίας ΑΣΦΑΛΤΙΚΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΒΕΕ και β) της 3690/31.10.2001 απόφασης του ίδιου οργάνου, με την οποία προεγκρίθηκε η χωροθέτηση του προαναφερόμενου έργου.
2. Επειδή η δεύτερη από τις προαναφερόμενες πράξεις ενσωματώθηκε στην πρώτη και, συνεπώς, η αίτηση στρέφεται απαραδέκτως κατ' αυτής αυτοτελώς. Πλημμέλειες, όμως της πράξεως αυτής ερευνώνται κατά την εξέταση της νομιμότητας της πράξης έγκρισης περιβαλλοντικών λόγων, με την οποία ολοκληρώθηκε η κατά νόμο προβλεπόμενη σύνθετη διοικητική ενέργεια. Συμπροσβαλλόμενη, όμως με την κρινόμενη αίτηση πρέπει να θεωρηθεί η σιωπηρή απόρριψη από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ προσφυγής του αιτούντος κατά της πρώτης προσβαλλόμενης.
3. Επειδή, ο αιτών Δήμος Κερκυραίων, ο οποίος ισχυρίζεται ότι από τη

λειτουργία του επίδικου έργου που συνεπάγεται την παραλαβή υγρών καυσίμων και ασφαλικών από δεξαμενόπλοια και τη μεταφορά τους στους επίμαχους αποθηκευτικούς χώρους, θα επέλθουν δυσμενείς επιπτώσεις στη θαλάσσια περιοχή που περιβάλλει την περιφέρεια του Δήμου, καθώς και στις ακτές της χαρακτηρισμένης ως τοπίο φυσικού κάλλους Νήσου Βίδου που ανήκει στην περιφέρειά του, με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση καίτοι το επίδικο έργο δεν θα εγκατασταθεί στη δική του διοικητική περιφέρεια. Κατά συνέπεια, η αίτηση, που έχει κατατεθεί εμπροθέσμως, ασκείται παραδεκτώς κατά της πράξεως εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων και της σιωπηρής απορρίψεως από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ της κατ' αυτής προσφυγής του αιτούντος Δήμου.

4. Επειδή, στη δίκη παρεμβαίνει με προφανές έννομο συμφέρον η Α.Ε. «Α. Ε. ΑΒΕΕ».
5. Επειδή, κατά τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 6 του ν. 1650/1986 (Α'160), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2242/1994 (Α'162) και ακολούθως με το άρθρο 18 του ν. 2732/1999 (Α'154) και 5 παρ. 1 του ίδιου ν. 1650/1986, για νέα έργα και δραστηριότητες που υπάγονται στην πρώτη κατηγορία σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 1650/1986, δηλαδή έργα που είναι πιθανό να προκαλέσουν σοβαρούς κινδύνους για το περιβάλλον, στα οποία περιλαμβάνονται, κατά τις εφαρμοστέες εν προκειμένω διατάξεις [ομάδα ΙΙ, αριθ. 6 περ. γ' και 10 περ. η' που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4 της Κ.Υ.Α. 69269/5387/1990 (Β' 678)], οι μονάδες αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων και οι εγκαταστάσεις πετρελαιοαγωγών, απαιτείται προέγκριση που αφορά τη χωροθέτηση εκτός αν η εγκατάσταση των μονάδων αυτών προβλέπεται από εγκεκριμένη χωροταξικού ή πολεοδομικού χαρακτήρα πράξη οριοθέτησης βιομηχανικής περιοχής ή άλλο σχέδιο χρήσεων γης (πρβλ. ιδίως ΣτΕ 2951/2006 7μ. σκέψη 8). Εν προκειμένω, με την Ειδική Χωροταξική Μελέτη Παράκτιας Ζώνης Ιονίου Πελάγους Νομών Πρέβεζας-Θεσπρωτίας (Νοέμβριος 1994) προβλέφθηκε ότι στον Τομέα ΙV, στον οποίο εμπίπτει η θέση του επίδικου έργου (βλ. το συνημμένο σχετικό τοπογραφικό «Προβολικό Σύστημα ΕΓΣΑ 87»), «επιτρέπονται Βιομηχανικές-Βιοτεχνικές εγκαταστάσεις μόνο των παρακάτω κατηγοριών όπως ορίζονται στην Κ.Υ.Α. 69269/5387/1990: Βιομηχανίες Α' κατηγορίας, ομάδα ΙΙ, πλην βιομηχανιών με πυκνά απόβλητα και Βιομηχανίες-Βιοτεχνίες Β' κατηγορίας». Με την εν λόγω χωροταξική μελέτη καθορίζονται κατά τρόπο γενικό ζώνες, στις οποίες είναι καταρχήν επιτρεπτή η άσκηση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας, για τη λειτουργία, όμως, εντός των ορίων των ζωνών ορισμένης μονάδας, εφόσον δεν έχουν καθορισθεί βιομηχανικές περιοχές, απαιτείται η αξιολόγηση της καταλληλότητας της συγκεκριμένης θέσης εγκατάστασης της μονάδας. Συνεπώς, επιβάλλεται η χωροθέτηση για κάθε βιομηχανική μονάδα κατά την διαδικασία προέγκρισης χωροθέτησης και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων που θεσπίσθηκε κατά τις διατάξεις αυτές

(πρβλ. ΣτΕ 2951/2006 7μ. σκέψη 9).

6. Επειδή, περαιτέρω, όπως έχει κριθεί, πριν από την προέγκριση χωροθέτησης πρέπει να υποβάλλεται η κατ' άρθρο 4 παρ. 2α του ν. 1650/1986 ολοκληρωμένη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, είναι δε εκτός εξουσιοδότησης η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2.1 δ' της κ.υ.α. 69269/5387/1990 κατά το μέρος που αρκείται σε υποβολή απλού ερωτηματολογίου, το περιεχόμενο του οποίου καθορίζεται στον πίνακα 3 που συνοδεύει την ανωτέρω κοινή υπουργική απόφαση. Κατά τις αυτές διατάξεις, η υποβαλλόμενη στην περίπτωση αυτή μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου και όταν, ανεξάρτητα από την τυχόν ονομασία της ως τεχνικής έκθεσης ή μελέτης, περιέχει τα στοιχεία του κεφαλαίου 1 του ως άνω πίνακα 3, συμπληρούμενα με τα ευθέως απαιτούμενα από το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 1650/1986, στα οποία συμπεριλαμβάνεται (στοιχ. δ') η εξέταση εναλλακτικών λύσεων και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινομένης λύσης, καθώς επίσης και τεκμηριωμένη αιτιολόγηση των απαντήσεων στα ερωτήματα του κεφαλαίου II του αυτού πίνακα, κατά τρόπο ώστε η μελέτη αυτή να έχει ουσιαστικώς τα χαρακτηριστικά επιστημονικής εργασίας με λογική θεμελίωση και τεκμηρίωση των κρίσεων (ΣτΕ 2951/2006 7μ.). Στην προκειμένη περίπτωση η μελέτη που προηγήθηκε της πράξης προέγκρισης χωροθέτησης έργου δεν είναι πλήρης, ενώ προεχόντως δεν εξετάζεται το θέμα των εναλλακτικών λύσεων για τη χωροθέτηση του έργου αυτού. Στο από 22.8.2001 έγγραφο του Νομάρχη Θεσπρωτίας με τον τίτλο «Σημασία Επένδυσης Ασφαλτικής ΑΕ στη λωρίδα Σαγιάδας Θεσπρωτίας» αναφέρονται μεταξύ των άλλων τα εξής: «Ο χώρος, στον οποίο πρόκειται να γίνει η μονάδα είναι στην ακροτελευταία γωνία των συνόρων μας με την Αλβανία, σε μια δυσπρόσιτη περιοχή, 18 χιλιόμετρα μακράν του οικισμού της Σαγιάδας. Στην επιτηρούμενη αυτή ζώνη των συνόρων ... έχουμε πάρει πρωτοβουλία ανάπτυξης δραστηριοτήτων για να μετατρέψουμε ένα δυσπρόσιτο χώρο σε πνεύμονα ζωής, δράσης... Λόγοι κυρίως εθνικοί μας επιβάλλουν να ενισχύσουμε κάθε δράση στην περιοχή.... Η απολύτως θετική και προς το περιβάλλον επιδιωκόμενη δραστηριότητας είναι και θετικός λόγος υποστήριξης της πρωτοβουλίας αυτής, που θα δώσει τόνωση, ανάπτυξη, θέσεις εργασίας στην περιοχή αυτή των συνόρων...». Περαιτέρω, στην από 30.10.2001 εισήγηση της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Περιφέρειας Ηπείρου, βάσει της οποίας εκδόθηκε η πράξη προέγκρισης χωροθέτησης συνεκτιμήθηκε, ως στοιχείο χωροταξικού σχεδιασμού της ευρύτερης περιοχής, η προαναφερομένη Ειδική Χωροταξική Μελέτη Παράκτιας Ζώνης Ιονίου Πελάγους Νομών Πρέβεζας-Θεσπρωτίας (Νοέμβριος 1994). Με την εισήγηση αυτή έγινε δεκτό ότι από περιβαλλοντική άποψη η περιοχή δεν παρουσιάζει οικολογικό ενδιαφέρον, κατά συνεκτίμηση, όμως, της ύπαρξης ιχθυοκαλλιεργειών οι οποίες «λειτουργούν και πρόκειται να λειτουργήσουν στην περιοχή» και στον

καθοριζόμενο με την ανωτέρω ειδική χωροταξική μελέτη τομέα Υ7 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το έργο δεν είναι συμβατό με την πράξη προέγκρισης χωροθέτησης, η οποία δεν αναφέρεται στις ιχθυοκαλλιέργειες. Στο δε πρακτικό ΝΕΧΩΠ Ν. Θεσπρωτίας 19/9-10-2001, που λήφθηκε υπόψη από την πιο πάνω εισήγηση, περιέχεται θετική γνωμοδότηση για την χωροθέτηση της μονάδας με μειοψηφία μέλους της ΝΕΧΩΠ, ιχθυολόγου η οποία διατύπωσε την άποψη ότι η επίμαχη δραστηριότητα είναι ασυμβίβαστη με την επιχειρηματική δραστηριότητα των υφισταμένων ιχθυοτροφείων και ότι ο ευρύτερος θαλάσσιος χώρος πρέπει να προστατευθεί, διότι αποτελεί «αλιεύσιμη περιοχή από επαγγελματίες ψαράδες». Εξάλλου, μετά την κατά τα ανωτέρω προέγκριση χωροθέτηση της επίμαχης δραστηριότητας εκδόθηκαν αφενός το 145379/18/2/2002 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας, στο οποίο διατυπώνεται η άποψη «ότι η χωροθέτηση εγκαταστάσεων πετρελαίου δεν είναι συμβατή με την εγκατάσταση και λειτουργία μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας, δεδομένου του κινδύνου ρύπανσης της θάλασσας με πετρελαιοειδή» και αφετέρου το 603/20.2.2002 έγγραφο της Περιφέρειας Ηπείρου, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι για τη χωροθέτηση της μονάδος ελήφθη υπ' όψιν «... Η ανάγκη εφοδιασμού της Περιφέρειας σε καύσιμα, η ύπαρξη ειδικών οικονομικών, κοινωνικών, εθνικών λόγων κ.λπ., η ανάγκη απομάκρυνσης των υπαρχουσών δεξαμενών αποθήκευσης πλησίον του λιμένα Ηγουμενίτσας» και ότι «... υπάρχει σχετική δυσκολία εξεύρεσης χώρων κατάλληλων για παρόμοιες δραστηριότητες στην περιοχή λόγω της προστατευόμενης περιοχής του Δέλτα του Καλαμά αφενός και των ακτών κολύμβησης αφετέρου...». Περαιτέρω, υπηρεσίες και φορείς είτε εξέφρασαν σαφώς αρνητική άποψη ως προς την εγκατάσταση της μονάδας (βλ. το 3/30.1.2002 έγγραφο της Λέσχης Οικολογίας Κέρκυρας, το από 30.1.2002 έγγραφο του Δημάρχου Κερκύρας, το 224/31.1.2002 έγγραφο του Συλλόγου Προστασίας Περιβάλλοντος Κέρκυρας, το 10/9.2.2002 έγγραφο του Συνδέσμου Ξενοδοχοϋπαλλήλων Κέρκυρας, το 25/11.2.2002 έγγραφο του Νομαρχιακού Συμβουλίου Κέρκυρας, το από 17.2.2002 έγγραφο του Αλιευτικού Συνεταιρισμού Σαγιάδας, το 821/18.2.2002 έγγραφο του Επιμελητηρίου Θεσπρωτίας, την 4/20.2.2002 γνωμοδότηση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας είτε διατύπωσαν επιφυλάξεις (βλ. το 74/11.2.2002 έγγραφο της Γ.Γ. Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και το 841/15.2.2002 έγγραφο της Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Ν.Α. Θεσπρωτίας). Στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, στην οποία ερείδεται η προσβαλλόμενη πράξη, επισημαίνεται η λειτουργία ιχθυοτροφείων στη λωρίδα της Σαγιάδας (σ. 15), ερευνώνται οι επιπτώσεις της λειτουργίας του έργου στο περιβάλλον και, ειδικώς, στο θαλάσσιο και προτείνονται μέτρα αντιμετώπισης των επιπτώσεων αυτών ειδικώς για το θαλάσσιο περιβάλλον και μάλιστα και για την περίπτωση ατυχήματος. Με την πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, για την έκδοση της οποίας ελήφθησαν υπόψη, μεταξύ άλλων, τα προαναφερθέντα έγγραφα, με

- τα οποία εκφράστηκε αντίθετη προς τη λειτουργία του έργου, τέθηκαν περιβαλλοντικοί όροι, χωρίς να αντιμετωπισθεί ειδικώς το ζήτημα της συμβατότητας των δραστηριοτήτων. Τέλος, σύμφωνα με την από 4.2.2002 γνωμάτευση του Καθηγητή Α.Π.Θ. και Διευθυντή του εργαστηρίου ιχθυολογίας Γ. Φ., η οποία συντάχθηκε στο πλαίσιο της από 24.1.2002 σύμβασης του με την παρεμβαίνουσα με αντικείμενο την εκτίμηση των επιπτώσεων στους ιχθύες από τη λειτουργία της μονάδος και προσκομίζεται στο Δικαστήριο από την παρεμβαίνουσα, η κατασκευή και λειτουργία της επίμαχης μονάδας, εφόσον τηρηθούν αυστηρώς οι επιβαλλόμενοι περιβαλλοντικοί όροι δεν θα δημιουργήσει προβλήματα στην παράκτια περιοχή, στο θαλάσσιο χώρο και στους ιχθύες των εκεί εγκατεστημένων ιχθυοτροφικών μονάδων και , επομένως, είναι δυνατή η συνύπαρξη της μονάδας και των ιχθυοτροφείων.
7. Επειδή, η λειτουργία ιχθυοτροφείων στην επίμαχη περιοχή δεν απέκλειε κατά νόμον την εγκατάσταση και λειτουργία της επίδικης μονάδας στην ευρύτερη περιοχή. Από τα ανωτέρω, όμως εκτεθέντα και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, και δη τις μελέτες, στις οποίες στηρίζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, δεν προκύπτει ότι ως προς τη χωροθέτηση της επίδικης μονάδας στη συγκεκριμένη θέση είχαν εξετασθεί ειδικώς πριν την έκδοση των πράξεων αυτών εναλλακτικές λύσεις, σύμφωνα με την υποχρέωση που απορρέει από το προαναφερόμενο άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 1650/1986 ούτε άλλωστε βεβαιώνεται ότι διαπιστώθηκε αιτιολογημένα η έλλειψη εναλλακτικής λύσης για τη συγκεκριμένη αυτήν χωροθέτηση. Κατά συνέπεια, και πέραν του γεγονότος ότι από το φάκελο δεν προκύπτει ότι, πριν την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων είχε χορηγηθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά σύμφωνο γνώμη του ΓΕΝ η απαιτούμενη κατά το άρθρο 12 του τότε ισχύοντος α.ν. 2344/1940 «περί αιγιαλού και παραλίας» (Α΄ 154) έγκριση εκτέλεσης εργασιών στον αιγιαλό (ΣτΕ 2679/2003, βλ. και 2220/2008), η παραδεκτώς προσβαλλόμενη πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων και η σιωπηρή απόρριψη της κατ' αυτής προσφυγής από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ είναι ακυρωτέες για τον ανωτέρω, βασίμως προβεπόμενο λόγο της παράλειψης να εξετασθούν εναλλακτικές λύσεις.
8. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω εκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως, να ακυρωθεί η 1120/5.4.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, προκειμένου να εξετασθούν, με βάση σχετική συμπληρωματική μελέτη, εναλλακτικές λύσεις για την επίδικη δραστηριότητα κατά την προβλεπόμενη από τις ήδη ισχύουσες διατάξεις του ν. 1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3010/2002 (Α΄ 91), διαδικασία, αφού ληφθεί υπόψη το ήδη εγκριθέν Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Ηπείρου και, περαιτέρω, να κριθεί αν συντρέχουν οι τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για την έγκριση περιβαλλοντικών όρων για την εγκατάσταση και λειτουργία της επίδικης δραστηριότητας στην παραμεθόρια

αυτή περιοχή, στην οποία, όπως προκύπτει από τα προαναφερθέντα από 22.8.2001 του Νομάρχη Θεσπρωτίας και 603/20.2.2002 της Περιφέρειας Ηπείρου, είναι επιτακτική η ανάπτυξη παραγωγικών δραστηριοτήτων, στην οποία θα συμβάλει η επίδικη, με την οποία επί πλέον θα εξυπηρετείτο σημαντικός για την εθνική οικονομία λιμένας της Ηγουμενίτσας. Κατά τη γνώμη, όμως της Συμβούλου Αικ. Σακελλαροπούλου, όπως προκύπτει από την από 30.10.2001 εισήγηση της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Περιφέρειας Ηπείρου, για την έκδοση της επίμαχης προέγκρισης χωροθέτησης συνεκτιμήθηκε, ως στοιχείο χωροταξικού σχεδιασμού της ευρύτερης περιοχής, η από Ιούνιο 1994 Ειδική Χωροταξική Μελέτη Παράκτιας Ζώνης Ιονίου Πελάγους Νομών Πρέβεζας-Θεσπρωτίας. Στη Μελέτη αυτή προβλέπεται ότι στον τομέα IV, όπου εμπίπτει η θέση του επίδικου έργου επιτρέπονται «.... Βιομηχανίες Α΄ κατηγορίας, ομάδα II, πλην βιομηχανιών με πυκνά απόβλητα και Βιομηχανίες-Βιοτεχνίες Β΄ κατηγορίας». Παραλλήλως συνεκτιμήθηκε η ύπαρξη ιχθυοκαλλιεργείων, η εγκατάσταση των οποίων επιτρέπεται στον Τομέα Υ7. Εξάλλου, στο ήδη ισχύον Περιφερειακό πλαίσιο Χωροταξιακό Σχεδιασμό και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Ηπείρου προβλέπεται η ανάπτυξη (με καθορισμό ΠΟΑΠΔ βάσει του άρθρου 10 του ν. 2742/1997, Α΄ 207), της ιχθυοκαλλιεργητικής δραστηριότητας στην περιοχή της Σαγιάδας, η χρήση όμως αυτή δεν προβλέπεται ως αποκλειστική και συνεπώς είναι καταρχήν δυνατή η ανάπτυξη και άλλων δραστηριοτήτων, εφόσον βεβαίως αυτές δεν απαγορεύονται από άλλη ρύθμιση χωροταξικού σχεδιασμού. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τα ήδη μνημονευθέντα στοιχεία του φακέλου, ο χώρος εγκατάστασης της επίδικης δραστηριότητας είναι μια εδαφική λωρίδα σε δυσπρόσιτη περιοχή, 18 km από τον οικισμό της Σαγιάδας, στα ελληνοαλβανικά σύνορα. Πρόκειται δηλαδή για παραμεθόριο περιοχή, όπου λόγοι αναπτυξιακοί επιβάλλουν την ενίσχυση παραγωγικών δραστηριοτήτων, η συγκεκριμένη δε εγκατάσταση αποβλέπει και στην εξυπηρέτηση του λιμένα της Ηγουμενίτσας, ο οποίος αποτελεί πύλη διασύνδεσης με τη Δυτική Ευρώπη. Υπό τα δεδομένα αυτά, το είδος δηλαδή της επίδικης εγκατάστασης, για το οποίο απαιτείται ακίνητο σε απομακρυσμένη από αστικά κέντρα παραλιακή ζώνη, ενόψει και των λόγων δημοσίου συμφέροντος που επιτάσσουν την ενίσχυση παραμεθόριων περιοχών με την ανάπτυξη δραστηριοτήτων που θα εξυπηρετούν κυρίως το λιμένα της Ηγουμενίτσας, προκύπτει ότι ερευνήθηκαν, έστω και αν δεν διατυπώνονται με σαφήνεια, εναλλακτικές λύσεις εν προκειμένω και η Διοίκηση κατέληξε στην επίμαχη χωροθέτηση, αφού συνεκτίμησε και τα υπάρχοντα δεδομένα χωροταξικού σχεδιασμού, που μεταγενεστέρως ενισχύονται και με το Περιφερειακό Χωροταξικό. Άλλωστε, οι αορίστως διατυπούμενες αιτιάσεις για τους κινδύνους για τις υπάρχουσες ιχθυοκαλλιέργειες από τυχόν προβληματική λειτουργία της επίδικης δραστηριότητας, αντιμετωπίζονται με την πρόβλεψη στη Μ.Π.Ε. μέτρων για την αποφυγή αστοχιών κατά τη λειτουργία της μονάδας. Συνεπώς, ο σχετικός

λόγος ακυρώσεως θα έπρεπε να απορριφθεί.